

Членъ 247). На онія които съ лукувство дързноватъ да ся показватъ испаднали и които смѣятъ да продаватъ нѣща, които не сѫ тѣхно притѣжаніе, и онія които сѫ отсѫждатъ за кражба и измамованіе, или злоупотрѣбътъ нѣща които имъ сѫбыди повѣрени, а най-паче на онія които сѫ дързали да иждивятъ, или да опропастятъ Царско именіе, никога не ся допроща да ся извиняватъ за такы-ва постѣжки.

Членъ 248). Онія търговци които сѫ длѣжни, ако бы да подавятъ прошеніе, съ което да ся молятъ да си даджатъ всичкото именіе на кредиторите си, жалбите имъ не ся зиматъ во внимание [не ся слушатъ]. [*]

(*) Узаконеніето което ся показва въ този членъ е, собственно за търговцѣ. А когато єя появѣтъ прошенія отъ длѣжници не търговци, тѣн трѣбва да ся отнесѣтъ до гражданскѣтѣ сѫдилища.